

Silvastien sukuseura ry

TIEDOTE 1/2007

TERVETULOA SAVONLINNAN!

Silvastien sukuseuran kokous Savonlinnassa 11.–12.8.2007.
Asiasta tarkemmin sisäsivuilla.

Tervetuloa!

Puheenjohtajan Palsta

Ensimmäisestä tapaamisestamme Kerimäellä tulee kuluneeksi neljä vuotta tulevana kesänä. Näiden vuosien aikana olemme perustaneet Silvastien sukuseura ry:n ja asettaneet tavoitteet toiminnalle. Tavoitteeksihan olemme asettaneet sukuselvityksen tekemisen ja tietojen taltioimisen sukukirjaksi. Tämä työ edistyy hyvää vauhtia yhteistyökumppanimme Ahti Kopperin toimesta. Kolmen sukuhaaran tiedot ovat jo koottu kirjalliseen muotoon ja näitä tulosteita voi tilata Kopperilta. Asiasta tarkemmin tiedotteessa tuonnemmin.

Tutkimustyön rinnalla on välttämätöntä kehittää suvun jäsenten välistä yhteistyötä ja toistensa tuntemista. Tähän asiaan liittyen sukuseuran hallitus päätti toteuttaa tulevan kesän sukukokouksen kaksipäiväisenä. Ensimmäinen päivä käytettäisiin tutustumalla kokouspaikkakuntaan ja samalla tutustuisimme toisiimme vapaamuotoisen ohjelman lomassa, toisena päivänä käsittelemme viralliset kokousasiat.

Tarkka ohjelma aikatauluineen on työn alla ja tulemme siitä kertomaan kevään aikana.

Hallituksessa keskusteltiin myös yhteisestä matkasta Venäjän Karjalaan ja siellä matkakohteitamme olisivat Käkisalmi ja Sakkola. Monen Silvastin sukujuuret johtavat näille paikkakunnille Karjalaan. Matka toteutettaisiin viimeistään kesällä 2008, jos ajatus saa kannatusta seuramme jäseniltä.

Sukuseuramme jäsenten keski-ikä on melko korkea, kuten useimmissa muissakin sukuseuroissa. Tästä on seurauksena se, että seuramme jäsenmäärä on vaarassa laskea normaalin elämän myötä. Tällä hetkellä jäsen määrämme on hieman yli kaksisataa.

Tämä on se jäsenmäärä, jolla pystymme suoriutumaan asetetuista tavoitteista.

Jos taas jäsen määrä laskisi reippaasti alle kahdensadan, merkitsisi se sitä, että tavoitteidemme toteutuminen viivästyisi. Uusia Silvasteja syntyy joka vuosi, joten pidetään yhteyttä nuoriin ja hankitaan heistä uusia jäseniä sukuseuraamme. Nuoret tuovat uutta puhtia toimintaamme ja takaavat jatkuvuuden myös tulevaisuudessa.

Laitetaan kokouspäivät almanakkaan jo tässä vaiheessa ja tullaan suurella joukolla Savonlinnaan tapaamaan toisia Silvasteja.

Yhteistyöterveisin !

Ossi Silvast

Käkisalmen Silvasteista

Vanhoja ja vankkoja Silvastien paikkakuntia Suomessa ovat mm. Käkisalmi (1691), Pieksämäki (1722), Sakkola (1749) ja Kalajoki (1742). Sulkuihin on merkitty vuosi, jolloin sukunimi esiintyy ensimmäisen kerran seurakunnan asiakirjoissa. Silvasteja esiintyy jo varhain myös muutamilla muilla paikkakunnilla, mutta heitä ei nyt tässä käsitellä.

Käkisalmi on siis Silvastien esiintymiltään vanhin näistä paikkakunnista. Käkisalmissa esiintyy Silvasteja myös ennen seurakunnan asiakirjojen alkamista. Vuonna 1678 Käkisalmen ajomiesten oltermannina eli ammattikunnan vanhimpana oli Mikko Silvast. Seuraavana vuonna 1679 oli Käkisalmen porvarina Samuli Silvast, joka jatkoi porvarina ainakin vuoteen 1687 saakka. Tämän jälkeen Silvastit pesiytyivätkin vankasti Käkisalmen porvaristoon. 1600- ja 1700-lukujen vaihteessa porvareina esiintyivät vielä Heikki, Yrjö ja Matti Silvast. Muutaman kilometrin päässä Käkisalmeista Räisälään kuuluneessa Kapeasalmessa asusteli vuonna 1688 Mikko Silvast isänsä kanssa. Jompikumpi heistä saattoi olla edellä mainittu oltermanni.

Minne Silvastit Käkisalmeista joutuivat, koska heitä ei siellä enää esiinny vuoden 1706 jälkeen? Silvastit esiintyvät tuomiokirjoissa vain yhden kerran eli he olivat siististi käyttäytyneitä porvareita. Käkisalmissa oli porvareina myös Sihvoja eli Sihvosia, joista eräs, Samuel Sihvo kuolee Käkisalmen Siikaniemellä 3.4.1694. Näiden Sihvojen asuinpaikat ovat tiedossa Käkisalmen linnoitetussa kaupungissa. Tässä vaiheessa on ennen aikaista väitettä, että Samuel Sihvo olisi Samuel Silvast, mutta tutkimukset asiasa jatkuvat.

Kiistatonta kuitenkin on, että Samuel oli Käkisalmen Silvastien kantaisiä. Ja kuinka ollakaan, Pieksämäen Silvastien vielä kirjoittamattoman sukuhaaran kantaisiä on Samuel Juhonpoika Silvast, joka on syntynyt noin 1680-1690. Mutta myös Sakkolan Silvastien kantaisä on Samuel Silvast, joka on syntynyt noin vuoden 1690 paikkeilla. Suvuissa on kautta aikain käytetty sukujen vanhoja etunimiä, sillä perusteella näyttäisi siis mahdolliselta, että Pieksämäen ja Sakkolan Silvastit ovat tulleet Käkisalmeista, mutta miten ja miksi?

Venäläiset piirittivät Suuren Pohjan Sodan aikana Käkisalmen kaupunkia vuoden 1710 kevästä saakka ja linnoitus antautui 8.9.1710. Linnoituksen väelle ja porvareille perheineen luvattiin vapaa kulkuoikeus Savonlinnaan. Myös omaisuus oli lupa kuljettaa mukanaan. Matkaan päästiin 25.9.1710 ja marssireitti kulki Kurkijoan kautta. Mukana oli myös linnoituksen päällikkö, eversti Stierschantz, joka toimi Savon jalkaväkirykmentin komentajana vuoteen 1724 saakka.

On täysin mahdollista, että tuon käkisalmelaisjoukon mukana tulivat myös Silvastit Savon maaperälle, jossa heitä ensimmäiseksi esiintyy Pieksämäellä sen jälkeen, kun Suuren Pohjan sodan jälkeen seurakuntien asiakirjoja jälleen alettiin pitää vuonna 1722.

Ahti Kopperi

Savo-Karjalan Sukututkimustoimisto

013 – 229 119 tai 0500 - 229 119

ahti.kopperi@kolumbus.fi

www.kolumbus.fi/ahti.kopperi

Käkisalmi tänään

Käkisalmi oli tärkeä suomalainen kaupunki, joka on säilyttänyt vanhan ilmeensä ydinkeskustan alueella. Käkisalmi on myös Karjalan vanhimpia kaupunkeja, jolla on todennäköinen kunnia olla koko Karjalasanan syntypaikka. Korela oli kaupungin vanhin nimi. Ensimmäiset esinelöydöt ovat vuosilta 700–1100. Käkisalmi syntyi 1200-luvun alussa, kun Korelan linna perustettiin Vuoksen koskien keskelle. Suomen kaudella kaupungista tuli varuskunta- ja koulu-kaupunki, jota muistellaan alkukesien kukkivista omenapuista.

Käkisalmi oli vanhan Suomen merkittävä teollisuuskaupunki. Laatokan rannalla oli Wahldofin sulffiittiselutehdas, joka aloitti 1930-luvun alussa. Se toi kaupungille nopean kasvun ja paljon optimismia. Valitettavasti naapurimaan aggressiivinen diktaattori halusi tuhota optimismin. Sotien jälkeen Käkisalmi oli vain savuava aukio, jonka keskellä säilyivät kirkot, koulut ja muutama liikerakennus.

Nähtävyydet

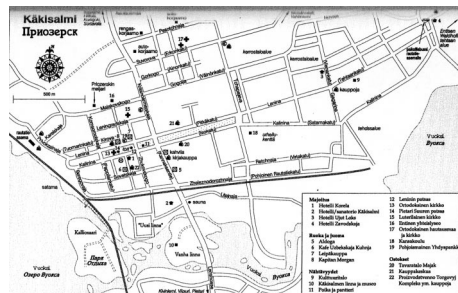
Historiallinen Käkisalmen linna on Käkisalmen tärkein nähtävyys. Vanhan vuoksen vesi ympäröi kauniissa puistossa olevaa linnoitusta. Korelan linna perustettiin joskus 1200-luvun alussa ja mainitaan ensimmäisen kerran 1294 Novgorodin Karjalan tukikohdaksi. Suomalaiset kunnostivat Käkisalmen linnatornista museon 1894. Linnaa ympäröivät vanhat muurit, joiden päälle on helppokiivetä. Muurien sisäpuolella on sisäpiha ja kolme rakennusta: oikealla museorakennus, vasemmalla tornirakennus. Näiden keskellä on arsenaali eli asevarasto. Linnoituksessa on myös ruutikellari. Torni on paksuseinäinen massa, jonka sisätilat on kunnostettu. Museo on mielenkiintoinen. Siellä on laaja kokoelma esineistöä kaupungin historian ajalta, ja tuoreimpana

Luhdan tehtaan valmistamia vaatteita ja muita modernin kaupungin tuotteita.

Käkisalmen kauppatori eli nykyinen Leninin aukio on säilynyt parhaiten. Aukion länsilaidalla on ortodoksinen kirkko ja paljon muita säilyneitä suomalaisrakennuksia. Hotelli sijaitsee Jalmari Lankisen suunnittelemassa funkistalossa, jossa toimi Suomen kaudella Hotelli Vuoksenhovi. Osuusmeijerin talo on jäljellä, ja sen entisen ravintola Käkisalmen tilalla nykyään toimii ravintola Ladoga. Postitoimisto on viereisessä talossa. Torin pohjoisilaidalla on säilynyt suomalaistaloista Osuuskaupan talo, jossa nykyisin toimii leipomo ja leipäkauppa, Pohjoismaiden Yhdyspankin talo, jossa Bank Sankt-Petersburg ja Okan liiketalo, joissa on poliisi ja kauppoja. Vinottain poliisi-asemaa vastapäätä on puhelintuomisto, joka oli Suomen kaudella Savo-Karjalan Osuuspankki. Keskusaukion eteläpuolella on säilynyt paloasema, joka on edelleen samassa käytössä. Sen vieressä on nykyinen kauppatori.

Käkisalmen luterilainen kirkko häpäistiin neuvostoaikana siitä tuli sittemmin musiikkikeskus Centr Dosuga Molodeji. Kirkon suunnitteli Armas Lindgren ja se valmistui 1930. kirkko paloi äskettäin, ja vuonna 2004 kirkko oli saanut uuden kiiltävän katon.

Vuonna 1996 Käki-Säätiö pystytti kirkon länsipuolelle muistomerkin, jossa lukee ”Tämä on 2. maailmansodassa kaatuneiden 105:n käkisalmelaisen soturin leposija.”

Eräs suvun merkkimies Juhana Silvasti

Vaikeat vuodet Suomessa 1800-luvun lopulla

Suomi oli Venäjän alaisena ja takana hyviä vuosia keisari Aleksanteri III hallitsemassa maassa. Tilanne muuttui huonompaan suuntaan Aleksanteri III kuoltua v. 1894. Valtaistuimelle nousi hänen poikansa Nikolai II. Nikolai II asetti tavoitteekseen Suomen venäläistämisen. Suomen kenraalikuvernööriksi nimitettiin Nikolai Ivanovit Bobrikov ja hän laati ohjelman keisarin tavoitteen toteuttamiseksi.

Nikolai II antoi 15.2.1899 julistuksen, ns. Helmikuun manifestin, jossa hän ilmoitti tarkoituksenaan olevan antaa säännöksiä sellaisten lakien laadinnasta, tarkastuksesta ja julkaisemisesta, jotka säädettiin keisarikunnalle Suomen suuriruhtinaskunta siihen luettuna. Manifesti oli muodollisesti ja asiallisesti ristiriidassa Suomen oikeuden ja peruslakien kanssa.

Tilanne Suomessa oli sekava. Senaatissa ei oltu yksimielisiä siitä, miten tulisi toimia.

Päätettiin, että kerätään Suomen kansalaisilta nimiä adressiin yhteisenä mielenilmaisuna keisarille. Adressin veisivät siihen valtuutetut kansalaiset, jotka valittaisiin jokaisesta Suomen kunnasta ja se luovutettaisiin keisarille henkilökohtaisesti. Uskottiin, että keisari oli ulkopuolisten voimien vaikutuksesta antanut manifestin ja että hän oli todellisuudessa Suomen ystävä.

Niiden joukossa, jotka valitiin adressia viemään keisarille, oli Joroisten edustajaksi valittu esi-isämme Juhana Silvasti (Museoviraston mukaan Johannes Silvast), lampuoti Joroisten kunnasta, Järvikylän kartanon mailta. Hänet on haudattu Joroisten hautausmaalle ja haudalle on pystytetty luonnonkivistä korkea muistokivi.

Juhana Silvasti

Tietosanakirjan mukaan lampuoti on ”yleisessä kielenkäytössä jokainen, jolla on vuokralalla itsenäinen tila. Maanvuokralain-säädännössä lampuotitilan vuokramies”.

Professori Tommilan kirjassa mainitaan, että viime tingassa ennen junan lähtöä Pietariin päätettiin valita muutaman hengen lähetystö, joka jäisi Helsinkiin ja harkitsisi parhaan tavan asian saattamiseksi kenraalikuvernööri Bobrikovin tietoon. Tähän lähetystöön valittiin viisi jäsentä, joista yksi oli lampuoti Juhan Silvasti.

Bobrikov otti lähetystön kalseasti vastaan todeten, että lähetystö oli laitton. Kuullessaan adressin allekirjoittajien lukumäärän hän oli tokaissut: ”Oho, eikö yhtään enempää.” Audiensin loppupuolella hän oli muuttanut sävyään ja vakuuttanut pitävänsä suomalaisista, taputtanut olkapäälle ja sanonut: ”Näytätte hyviltä, siivolta ja rehellisiltä miehiltä”.

On epäselvää kuinka nämä miehet matkustivat Pietariin, tokkopa rautateitten erikoisjunalla, joka oli varattu lähetystön käyttöön vaiko myöhäisemällä junalla, vai matkustivatko lainkaan.

Tilanne oli äärimmäisen jännittävä. Perillä Pietarissa keisari ei ottanut vastaan edes lähetystön valtuuskuntaa, saati lähetystöä kokonaisuudessaan, vaan antoi ministerivaltiosihteeri Procopén kautta tiedon: ”Ilmoittakaa tämä 500 miehen lähetystön jäsenille, että Minä en tietysti ota heitä vastaan, vaikka Minä en kuitenkaan ole vihainen heille. Heidän tulee palata kunkin kotiinsa ja he voivat sitten antaa anomuksen kuvernööreille, jotka lähettävät ne kenraalikuvernööreille, jonka on lopullisesti toimittaminen Minulle esitettäväksi, jos ne ansaitsevat varteenottamista.

Selittäkää tälle saapuneelle lähetystölle helmikuun 3:nä päivänä annetun julistuksen merkitys ja palatkoon he sitten rauhassa koteihinsa.” Keisari ei siis ollut vihainen kansalle, vaan syytti tilanteesta viranomaisia ja senaattia.

Suuri adressi, joka käsitti 26 tummanpuunaiseen nahkaan sidottua kirjaa, lähes mihen mittainen paino, uskottiin Pietariin ministerivaltiosihteerin huomaan. Se palasi myöhemmin kaikessa hiljaisuudessa Suomeen ja sijoitettiin Valtionarkistoon.

Helmikuun manifestin ja Bobrikovin ohjelman vaikutukset jäivät vähäisiksi. Eugen Schauman ampui Bobrikovin senaatin portaissa ja Venäjän huomion veivät sen sisäiset ongelmat mm. Vallankumouksellisten voimien lisääntyminen, kansan tyytymättömyys ja epäonninen Japanin sota.

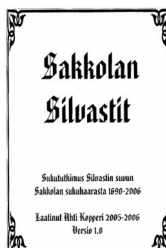
Nikolai II allekirjoitti marraskuussa 1905 ns. Marraskuun manifestin, jossa luvattiin peruuttaa annettuja venäläistämisasetusten sovellus ja tunnustaa Suomen perustuslailliset oikeudet.

Tilanne rauhoittui, kunnes ns. toinen sortokausi alkoi 1908.

Lähteet:

- Päiviö Tommila: Suuri Adressi*
Osmo Apunen: Itsenäisen Suomen historia
Rajamaasta tasavallaksi
Arvi Korhonen: Suomen historian käsikirja

Valmista sukutietoa Joroisten, Sakkola ja Kalajoen sukuhaaroista

Yllä mainitut sukuselvitykset ovat pehmytkantisen kirjan muodossa. Kirjasta löytyvät kyseisen sukuhaaran henkilöt, keskinäiset yhteystiedot, hakemistot jne. Näiden kirjojen tiedot täydennetään sukutarinoilla ja kuvilla ennen lopullisen koko sukua käsittävän sukukirjan painatusta.

Tiedot kirjoista:

· Pieksämäen Joroisten Silvastit	103 sivuisena, hinta 27 €/kpl
· Sakkolan Silvastit	73 sivuisena, hinta 21 €/kpl
· Kalajoen Silvastit	25 sivuisena, hinta 11 €/kpl

Pieksämäen Joroisten toisen sukuhaaran selvitystyö on käynnissä ja työ valmistunee kevään 2007 aikana.

Tarkemmat tiedot ja tilaukset Ahti Kopperi
puh. 013-229119, 0500-229119
ahti.kopperi@kolumbus.fi

AJANKOHTAISTA ASIAA

* *Sukuseuran kokous pidetään Savonlinnassa 11-12.8.2007. Päivät aloitettaisiin lauantaina 11.8.2007 puoliltapäivin ja jatkuvat sunnuntaina virallisella kokouksella. Päivien ohjelma on työryhmällä työn alla ja valmistuu hyvissä ajoin kevään aikana. Kerromme asiasta lisää ennen kesää. Muista varata päivät almanakkaasi!*

* *Litteenä on tilisiirto vuoden 2007 jäsenmaksusta. Maksaessasi jäsenmaksusi muista merkitä myös viitenumerosi, joka on tili-siirtolomakkeessasi. Viitenumero on jokaisen henkilökohtainen ja tällä varmistamme suorituksen tunnistamisen jäsenrekisteriin.*

* *Uusien jäsenten hankintaa varten on liitteenä sukutietojen keräyslomake. Lomake lähetetään täytettynä lomakkeessa mainitun ohjeen mukaisesti Ahti Kopperille. Jäsenmaksun maksetaan sukuseurantilille Joensuun OP 577005-2137701 ja tilisiirron tiedoteosaan maksajan yhteystiedot.*

* *Liitteenä on käsin tehty sukutaulu, joka alkaa Johannes Matinpojasta vuonna 1806. Taulukon alkuperää ei ole voitu selvittää. Jos tunnistat taulukossa mainittuja henkilöitä tai tunnet taulukon omaksesi, niin ota yhteyttä Ahti Kopperiin. Taulukko sijoittuu ajalle, jossa on Silvastien tiedoissa aukkoja ja tämä paperi voisi johtaa asiassa eteenpäin.*

Sukuseuran hallitus

Puheenjohtaja

Ossi Silvast

Tyllinkatu 9 as 2

80160 Joensuu

0500 494 567

silvast.ossi@kolumbus.fi

Varapuheenjohtaja:

Kauko Silvast

Linnasaarenkuja 3

78300 Varkaus

(017) 555 1412

Sihteeri:

Artu Ässämäki

Merinehenkatu 38 A 5

80100 Joensuu

050 524 1450

aassamak@cc.joensuu.fi

Rahastonhoitaja:

Riitta-Liisa Mönkkönen

Nuottakuja 4

76150 Pieksämäki

040 511 0272

riitta-liisa.monkkonen@elisant.fi

Jäsenet:

Marja Sairanen

Niemeläntie 79

57230 Savonlinna

(015) 443 655, 050 560 2858

Marja Siipo

Leppäkaarteentie 43 B 8

71800 Siilinjärvi

044 031 1494

Sakari Silvast

Lakkakuja 2–4 as 1

40340 Jyväskylä

(014) 281 030, 0500 457 361

ps.silvast@kolumbus.fi

Sukututkimus:

Savo-Karjalan

Sukututkimustoimisto

Ahti Kopperi, sukututkija

Ruoritie 11

82500 Kitee

(013) 229 119 tai 0500 229 119

ahti.kopperi@kolumbus.fi

www.kolumbus.fi/ahti.kopperi

**Kokouspäivien
ostopaikka ja
päivien tukija**

**HELPOSTI
JÄTTIVALIKOIMISTA**

CITYMARKET

K CITYMARKET

SAVONLINNA, Tulliportinkatu 10
MA-PE 8-21, LA 8-18